

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXV.

ZATURDAG den 18den SEPTEMBER 1847.

No. 38.

VOLKBEWEGING IN CANADA. Men leest in de *Canadien* van Quebec, van den 28 Juny jl:— dat er op sommige plaatsen aanplakkingen waren gedaan, waarin de burgers der stad, die tot de liberale party behooren, worden opgeroepen, om zich dien avond te St. Roch, in het schoollocaal van zekeren Heer Dion te verzamelen, ten einde den staat van het land in overweging te nemen en het Bestuur te onderhouden over het strafbare en waarschylyk opzettelyk verzuim, hetwelk hetzelfde aan den dag gelegd heeft in het ten uitvoer leggen der wet, betreffende de leening van honderd duizend livres ten voordeele van den brand der twee voorsteden; ook om tegen den tegenwoordigen toestand van zaken te protesteren; en eindelyk om eene vergadering byeen te roepen, ten einde over de staatkundige en geldelyke belangen des lands in het algemeen en van het district van Quebec in het byzonder te waken.

“Wy hopen,” zegt die Courant, “dat de invloed hebbende burgers het gewigt van dezen maatregel, waarmede dezen avond een begin zal gemaakt worden, naar waarde zullen bescffen, en zich in menigte naar die vergadering zullen begeven, welke, als voorlooper van eene algemeene volksbeweging in de gansche provincie, niet nalaten zal een vermogenden invloed op de lotsbestemming van het land uitte oefenen.”

GEVANGENNEMING VAN DEN HEER SOYER (METAALGIETER). De Heer Soyer, de beroemde metaalgieter uit de straat Trois Bornes, is gearresteerd en in handen van het gerecht gesteld, aan hetwelk by reenschap zal moeten geven van zyne handelingen, welke in een mandaat, dat op onderzoek der schuldeischers in zyn faillissement verstrekt is, als een voorbedachtelyk bedriegelyk bankroet daarstellende beschouwd worden, en het verduisteren van onbewerkte stoffen, welke hem door den staat voor een bepaald doel waren toevertrouwd.

Men weet dat de Heer Soyer, aan wien, sedert de revolutie van 1830, byna gestadiglyk alle belangryke werken in zyn vak, en wel voornamelyk het gieten der bronzen versierselen van de kolom op de plaats der Bastille, waren toevertrouwd, belast was, om de basreliefs en versierselen van het praalgraf van den Keizer Napoleon, aan hetwelk in het hotel der Invaliden steeds wordt voortgewerkt, te gieten. De Minister van Oorlog was gemagtigd, om een aantal stukken geschut, waarvan de waarde honderd duizend franken te boven ging, in deszelfs werkplaats Rue des Trois Bornes te doen overbrengen en ter zynere beschikking te stellen, opdat het metaal als ruwe hoofdstof aan het gedenkteken, hetwelk ter gedachtenis van hem, die dezelve op den vyand veroverd had, werd opgerigt, zou worden gebezigd.

Na de fallietverklaring van den Heer Soyer werd by een geregtelyk onderzoek, door den prefect van policie in het werk gesteld, bewezen dat deze belangryke metalen stukken aan hunne bestemming waren onttrokken, en dat de Heer Soyer, alvorens zich falliet te verklaren, dezelve op eene bedriegelyke wyze aan kooplieden in metalen verkocht en geleverd had. Deze kooplieden werden ook dadelyk even als de deelgenoot van den Heer Soyer onmiddelyk gearresteerd, en er is tegen hen een crimineel onderzoek begonnen.

De Heer Soyer heeft zich op het eerste oogenblik door de vlugt aan de ter uitvoer legging van het tegen hem verstrekte mandaat onttrokken. Het was ondertusschen van het uitorste belang, dat het geregt zich van zyn persoon verzekerde, om de ophelderingen te kunnen verkrygen, uit welke alleen het bewys van en den graad der strafwaardigheid van ieder der betrokkenen kon verkregen worden. Men heeft eindelyk ontdekt dat de Heer Soyer eene schuilplaats gevonden had by een' vriend, wiens eigendommen in het departement der Seine en Oise gelegen zyn.

Op eenen morgen, by het aanbreken van den dag, vertoonde zich een daartoe expresselyk verordende kommissaris van policie, van eenige assistenten vergezeld, aan het kasteel van den Baron F..., op eenen kleinen afstand van Poissy en het station van den spoorweg, en vond den Heer Soyer nog in het bed. Na dat hem het door den regter van instructie tegen hem verstrekte mandaat vertoond was, is de Heer Soyer naar het depôt van de préfecture van policie gebragt.

DE GOUDMYNEN VAN HET URALGEBERGTE. Een in Rusland gedrukt rapport, betreffende de opbrengst der goudmynen van het Uralgebergte, levert de volgende merkwaardige uitkomsten:—

Deze mynen, in 1819 ontdekt, brengen thans veel meer op, dan men in den beginne had kunnen berekenen; en dank zy der nieuwe wyze van bewerking, welke er by de opgravingen gevolgd wordt, deze mynen zyn thans eene zeer schoone bron van inkomsten voor de schatkist des Russischen ryks. Verleden jaar hebben zy opgebragt 68,000 ponden goud, het een, wanneer het pond op 1,250 fr. gerekend wordt, een bedrag geeft van 86 miljoen franken.

Men vindt ook veel stofgoud door het waschen van het zand der rivieren, die in het Uralgebergte ontspringen, en deze laatste opbrengst is zoo veel te voordeelig, daar zy, om zoo te zeggen, geene kosten noch moeite vereischt. Men schat het bedrag, hetwelk de Keizer uit deze mynen, alsook uit die van Siberiën, sedert 1819 getrokken heeft, op 717 miljoen franken.

STATISTIEK VAN DE EMIGRATIE EN DER HEERSCHENDE ZIEKTE ONDER DE EMIGRANTEN. Van den 1 Jan. aftot den 30 Juny ll., zyn 81,954 personen, van alle klasse, van Europa naar Amerika overgekomen. Van dit getal zyn 947 op zee gestorven; 2,750 zyn in de hospitalen van de Quarantaine opgenomen; en 288 zyn er gestorven; 30 zyn overleden in de eerste vier en twintig uren na hunner ontscheping. Deze schrikverwekkende sterfte wordt toegeschreven aan ongenoegzaam voedsels en aan den staat van ellende en onzindelykheid, waarin zeer dikwyls de emigranten, die uit Engeland komen, verkeeren.

Gedurende de maand Juny jl. bedroeg het getal passagiers, te Nieuw York aangekomen, 27,703, waarvan de helft uit Engeland en Ierland.

DE FAMILIE BONAPARTE. Prins Jerome Napoleon, ex-koning van Westphalen, heeft onlangs een verzoekschrift aan de kamer der Pairs ingediend, ten einde toegestaan te mogen worden in Frankryk te komen.

Men zegt dat het gouvernement toegestaan heeft om het lyk van den Graaf van St. Lou, ex-Koning van Holland, en dat

van zynen oudsten zoon, in 1831 overleden, in Frankryk overtebrengen. Zy zullen bygezet worden te Rueil, by die van de Keizerin Josephine en de Koningin Hortensia. De ballingschap wordt slechts voor de dooden opgeheven!

VERSCHRIKKELYK ONTWERP VAN DE KONINGIN VICTORIA. Er werd te Luton, een dorp van het graafschap Bedford, in de omstreken van Londen, een gerucht verspreid, hetwelk veel meer weerklink in personen gevonden heeft, die er geloof aan sloegen, dan hetzelfde ongerymd was. Kwaadwillige personen hebben aan de landlieden diets gemaakt, dat de Koningin Victoria de moordtooneelen der Pharaos en Herodes in de negentiende eeuw wilde hernieuwen en order had gegeven, om ter oorzaak van de duurte en schaarste der levensmiddelen, alle kinderen onder de vyf jaren ouderdom te vermoorden.

Eene arme vrouw ging weenende en bangst de bescherming der policiebeambten inroepen ten behoeve van haren zoon, die vier en een half jaar oud was. Deze ambtenaren hebben een onderzoek bevolen om de bron van dit hatelyke verziensel op te sporen.

DE DOYEN, OF HET OUDSTE VAARTUIG VAN DE FRANSCHEN ZEEMAGT. Men leest in de *Journal du Havre*: “Heden den 19 Juny, by het vallen van den avond, is de Doyen van de Fransche koopvaardy marine, het driemastschip de Indus, van Marseille bianen onze haven aangekomen.”

Het vaartuig, waarvan de inhouten van Indisch hout is, werd in 1718 in Engeland gebouwd; het is derhalve honderd negen en twintig jaren oud. Door de Franschen in 1778, in den oorlog der onafhankelykheid van Amerika op deszelfs reize van de kolonien veroverd, werd het als nationaal eigendom verklaard, en behoort thans te Marseille te huis.

DE ONTVANGST VAN EENEN DAG. In den loop van den dag van 29 Juny jl., is door het tolkantoor van Nieuw York eene som van \$ 106,367.78 in specie ontvangen. Ongelukkyglyk houdt men alle dagen geene kermis!

EEN WETENSCHAPPELYK VRAAGSTUK OPGELOST DOOR DE WETGEVENDE MAGT. De wetgevende magt van Connecticut heeft de vraag opgelost: wie eigentlyk de ontdekker is der gevoelloosheid, voortgebragt door de inademing van æther. Zy heeft na lange debatten en opneming van stemmen uitspraak gedaan: dat deze ontdekking aan Dr. Horace Wells, uit Hartford, toekomt.

Te Hamburg hebben in 1846 zoo vele faillissementen plaats gehad, dat byna iedere dag er een heeft opgeleverd, te weten in het geheel 353, bedragende eene som van 40 miljoen M. B.

Eene muntkundige van Donai heeft een zilveren muntstuk van Margaretha van Constantinopel, gravin van Vlaanderen en Henegouwen, van 1244 en 1280 gevonden. Dit stuk is volmaakt goed geconserveerd, heeft de grootte van een sterling en bevat aan de eene zyde rondom een kruis omgeven met blaadjes de woorden *Margareta Comitessa*; aan de andere rondom een schild met eenen leeuw, de woorden *Flandria et Homonie*. Deze munt wordt als zeer zeldzaam onder de middeleeuwsche munten beschouwd.

deur is, welke gemeenschap heeft met het slaapvertrek van de Koningin, byeen komen. Don Francisco zou haar niet de eerste maar wel de derde dolksteek toebrengen."

Hoe ongelooflyk ook dit verhaal moge schynen, hebben de ministers het echter in allen ernst opgenomen, Don Francisco doen arresteren en de bedoelde deur doen dicht metselen. Don Francisco zou, zegt men, in zyne verhooren alles openhartig bekend hebben.

De Madridsche brievenmaal van den 12 July werd door de Carlisten aangehouden en verbrand, en de postmeester ontving in naam van Karel VI. eene kwitantie voor de hem ontnomene paarden.

Don Manuel Godoy, el Príncipe de Paz, heeft van het Spaansche gouvernement verlof verzocht en verkregen, om voor het tegenwoordige in Frankryk te blijven residenten.

De Prins van Capua, broeder des Konings van Napels, heeft drie grootkruizen der orde van St. Jan van Jerusalem, aan den meestbiedende te koop aangekondigd.

De Bey van Tunis heeft besloten om zyne krygsmagt naar het Fransche model te organiseren en tot dat einde Fransche officieren in zyne dienst genomen.

De Hertog van Saxe Weymar heeft met het Belgische gouvernement een verdrag gesloten, om wederkeerig alle misdadigers, met uitzondering van staatkundige, uitteleveren.

In eene Keulsche Courant van den 5 July jl. leest men het volgende artikel:—

"Naauwelyks is er eene stoompakketdienst tusschen Bremen en Nieuw York tot stand gebragt, of men heeft reeds het plan gevormd om eene mededinging daartestellen in de gemeenschap tusschen het noorden van Europa en de Vereenigde Staten. Deze mededinging heeft derzelver oorsprong uit eene niets beduidende plaats, namentlyk uit Gluckstadt, eene zee-stad van het Hertogdom Holstein, niet ver van den mond der Elbe.

"Het schynt dat zeker Deensche Heer, met name Christian Hansen, sedert eenigen tyd in de Vereenigde Staten gevestigd, het plan gevormd heeft om tusschen Gluckstadt en Nieuw York eene regtstreekse gemeenschap, door middel van vier stoomschepen, daartestellen. De koning van Zweden en de koning van Denemarken stellen groot belang in het welslagen van deze onderneming, zoodat men niet twyfelt of de som van een millioen dollars, daartoe benoodigd, spoedig gevonden zal worden.

"Deze nieuwe pakketdienst zal zich tot Zweden, Denemarken, Rusland en de stad Hamburg uitstrekken. Wanneer dit plan doorgaat zal men, met het begin van het jaar 1849, op eene regtstreekse gemeenschap met stoomschepen tusschen St. Petersburg en Nieuw York kunnen rekenen; vooral wanneer er zoodanige schikkingen gemaakt worden, dat de aankomst der Amerikaanse stoomschepen te Gluckstadt te gelyker tyd plaats hebbe met die der Russische stoomschepen te Kiel, eene haven, gelegen regt tegen over Holstein.— Aangezien de weg tusschen Gluckstadt en Kiel met spoorwegen in twee uren tyd kan afgelegd worden, zoo zou de overtocht tusschen St. Petersburg en Nieuw York in 16 of 20 dagen kunnen geschieden.

"Wy vernemen dat er in de Vereenigde Staten van Amerika een genootschap is opgericht, om eene stoompakketdienst daartestellen tusschen Mexico en eene der havens van Duitschland of Antwerpen."

Eene Engelsche Courant heeft uit staatsstukken eene vergelyking gemaakt, waaruit blykt, dat het gevaar des doods, waarin een krygsman zich in een veldslag bevindt, vry minder is, dan dat, waarin de werklieden in eenige fabrieksteden bevinden.

In het beleg van Vlissingen was de verhouding van de dooden van 1 tot 450; in dat van Antwerpen, van 1 tot 68; in dat van Badajos, van 1 tot 54; in den veldslag van Waterloo, eene der moorddadigste, hetwelk er in de geschiedboeken gevonden wordt, van 1 tot 30. De sterfte onder de winkeliers van Liverpool wordt gerekend 1 van de 19; die onder de linnenwevers van Manchester 1 op 17; die onder de werklieden of zagers in het etablissement van Sheffield, 1 op 14.

STATISTIEK VAN PRUISSEN. Uit een nu onlangs in het licht verschenen officieel staatsstuk blykt het, dat Pruisen, in het einde van 1846, eene bevolking van 16,181,195 zielen telde, op eene oppervlakte van 5080 vierkante mylen. Vergeliken met de volkstelling tot het einde van 1843, geeft het eene vermeerdering van bevolking van 641,864. Van deze bevolking zyn 11,682,228 landbewoners en 4,508,697 stedelingen.

Er zyn 980 steden, waarvan de twaalf voornaamste zyn: Berlyn met eene bevolking van 408,502; Breslau 112,941; Keulen, met inbegrip van Deutz 95,202; Koningsberg 75,234; Dantzig 66,827; Maagdenburg 55,816; Aken 48,557; Stettin 45,807; Posen 43,058; Potsdam 39,551; Elberfeld 38,249; en Barmen 34,932; makende te zamen een getal van 1,639,929.

De bevolking van Berlyn vermeerdert jaarlyks met omstreeks 17,000 zielen, hoofdzakelyk ten gevolge der verhuizing van de bewoners der provintiale steden naar de hoofdstad. De geboorte overtreft de sterfte 's jaarlyks ten getalle van 3,000 tot 4,000.

Het is bekend, hoe in den oorlog te water de meest vernielende uitwerkselen van het vyandelyk vuur, althans voor zoo ver het kwetsen van het scheepsvolk betreft, te weeg gebragt worden door de zware splinters, welke de kanonkogels van het houtwerk losrukken en in het rond verspreiden. Men had gedacht, dat dit na deel grootendeels zou weggenomen worden door de schepen uit yzer, in plaats van uit hout, te vervaardigen; doch het schynt, dat men zich hierin bedrogen heeft. Opmerkelyk is in dit opzigt het volgende artikel, dat in een der nummers van het blad *John Bull* gelezen wordt:

"De berigten, medegedeeld door de officieren van het stoomschip *Gorgon*, dat onlangs uit de Zilverrivier teruggekeerd is, geven een zeer ontrustend verslag van de uitwerkselen door de kogels uit de batteryen van *Rosas* op de rompen der stoomschepen *Harpy* en *Lezard* te weeg gebragt. Men had, uit den aard der stof, verwacht, dat alle breuk, door een kogel veroorzaakt, eene gladde opening zou vormen, en slechts de randen daarvan zou opkrullen, gelyk zulks doorgaands gebeurt, wanneer geslagen yzer door eene gewone krachtoefening gebroken wordt. De uitkomst is echter geheel anders geweest. In plaats dat er eene zuivere breuk ontstond, vlogen, wanneer de romp van het schip getroffen werd, groote splinters in alle richtingen rondom, makende het hier uit voortkomende gevaar tienmaal grooter dan dat van het schot zelf. Verscheiden, op deze wys van de romp der *Harpy* geslagene splinters zyn door de officieren der *Gorgon* mede naar huis gebragt en onder de overige ook de splinter van den hoekband (*the angle iron*), die den dood van den armen *Mr. Barnes*, den dienstdoende klerk, veroorzaakte; hetwelk een bewys is, dat de eigenschap om te splinteren zich niet bepaalt tot het dunne blad yzer der scheepshuid, maar ook plaats heeft in het zwaardere metaal, waaruit het schip is zaamgesteld. Deze uitkomsten stemmen overeen met hetgeen men by de proefnemingen aan boord van den *Excellent* waargenomen heeft, en dingen veel af van het voordeel, dat men zich van het algemeener gebruik van yzer, als bouwstof voor oorlogschepen, beloofde. Of het yzer, waarvan wy spraken, minder smeedbaar was, dan het behoorde te zyn, of dat het beter bewerkt had kunnen wezen, is eene andere vraag; voor het tegenwoordige nothans heeft het gebeurde schrik onder het volk verwekt, en zy, die van de uitwerkselen, aan boord der *Harpy* te weeg gebragt, ooggetuigen geweest zyn, verklaren dat zy nimmer weder aan boord van een yzeren schip in zee willen gaan."

Eene proefneming met den toestel van den Heer *Warner*, tot het vernielen van schepen of andere voorwerpen op verre afstand (*the long range*) heeft onlangs plaats gehad en is, gelyk velen verwacht hadden, hoogst ongunstig uitgevallen. De door de regering gekozene officieren waren Kap. *Chads* van de marine, Kolonel

Chalmers van de genie en Kolonel *Dundas* van de artillerie. De generaal, *Markies van Anglesey* had hun tot het doen der proeven op zyne landgoederen in het eiland *Anglesey* een geschikt terrein aangewezen. Het was een acht Eng. mylen lang dal, aan welks eind, afgezonderd van alle andere voorwerpen, een boom stond. Dezen boom kon de Heer *Warner*, van het punt, waar hy geplaatst was, wel is waar niet zien, maar geheel de grond was naauwkeurig opgenomen en men had den Heer *Warner* verzocht in de hem bekende rigting te vuren en te trachten den boom omver te werpen, of althans een kogel in deszelfs nabijheid te brengen. Twee officieren hadden zich op eenen behoorlyken afstand geplaatst, om de uitkomst gade te slaan. Nadat hierop de Heer *Warner* in het diepst geheim al zyne toebereidselen gemaakt had, hetgeen tamelyk langentyd duurde, gebeurde de uitbersting, maar de kogel viel op grooten afstand van het doel neder. Verscheiden andere proefnemingen volgden, maar de kogel vloog nooit verder dan drie Engelsche mylen, zoodat de Heer *Warner* zelve erkennen moest, dat zyne proeven mislukt waren, waarna het onderzoek een eind nam. Een der officieren was overigens reeds vooruit zoo zeer van de mislukking overtuigd, dat hy zynen stand vlak onder den boom genomen had. Deze proefneming kost den staat 1500 pond sterl. (£ 18,000)

Te Leuven heeft een gelukkig toeval aan den Heer *J. Theys*, geëmplojeerde by het stads archief, den tot dus ver onbekend gebleven naam doen ontdekken van den bouwmeester, door wien het prachtig Leuvensch stadhuis gebouwd is. Het is geweest *Matthys de Layens*, die dertig jaren lang stads metzelaar is geweest tegen een daggeld van vier stuivers in den zomer en van iets minder dan drie stuivers in den winter. Na het afbouwen van het stadhuis is hem daarvoor eene gratificatie verleend geworden van vyf gulden, of vyf *Peters tien stuivers*.

Uit Saint Etienne wordt het volgende geschreven:

Zekere *Claude Offray*, slager te Reclus, in de gemeente van Saint-Paul en Jarret, een zeer gevaarlyk en met reeds meer dan een geregtelyk vonnis bezwaard man, had zich in het huwelyk begeven met zekere *Francoise Foressier*, welk vrouwtje hy zeer ongelukkig maakte en byna van gebrek deed omkomen. Geen raad meer wetende om zich geld te verschaffen, kwam hy tot het besluit om zyne vrouw te verkoopen. Hy bood haar tegen 110 franken aan een uitdrager aan, maar deze wilde niet meer geven dan 100 franken; en de koop sprong af. Nu bood hy haar aan een zyner bureu, *Jean Marie* en de e werd koper voor 150 franken. Beiden wilden den koop door eene authentieke acte bekrachtigen en te dien einde begaven zy zich by een notaris, maar werden door dezen zyn kantoor uitgejaagd. Om de zaak evenwel zoo veel mogelyk in orde te brengen, riepen zy nu vier getuigen byeen, in wier tegenwoordigheid de som van 150 werd uitbetaald. De koopwaar werd onmiddellyk uitgeleverd en de koper benaderde zich de vrouw, die zich met eene betere toekomst vleijende, van gansch harte in de transactie stemde.

Maar *Offray* had den koopprys weldra verkwist en nu eischte hy zyne vrouw terug, om haar wederom aan een ander te kunnen verkoopen. De koper wilde de vrouw wel terug geven, maar wilde zyn geld dan ook terug hebben. *Offray* dreigde hierop hem te zullen vermoorden, en hield ook in zoo verre woord, van eenige dagen later een vol schot hagel, uit eene hinderlaag op hem te lossen, zoodat de man als met hagel doorboord is; by geluk zyn de wonden hoe zwaar ook, niet doodelyk. Na het gebeurde ging *Offray* in eene kroeg zitten drinken. Daar werd hem door iemand verhaald, dat de koper van zyne vrouw doodgeschoten was. Dat is my regt aangenaam, was zyn antwoord; wist ik wie het gedaan heeft, ik zou hem op een slokje onthalen. Intusschen begreep hy toch, dat het zaak was zich op de voeten te maken, en sedert is hy vry vliugtig.

Lolla Montes heeft haren naam vereeuwigd; in de geschiedboeken van Beijeren zal men dien naam op meer dan eene plaats aangehaald vinden; die naam staat in verband met de gunstige veranderingen, welke in de regering van Beijeren hebben plaats gehad. Deze veranderingen hebben de aristocratie verontrust en in beweging gebracht; en om den voortgang der hervormingen in het staatsstelsel hinderpallen in den weg te leggen, heeft men Lolla Montes op het tooneel gebracht en den koning van overdrevene liefde voor haar beschuldigd.

Het kan wel zyn, dat de liefde voor haar het hart van den koning verteederd en tot milddadigheid gestemd heeft; men is haar als dan dankbaarheid verschuldigd; en het blykt uit het volgende artikel, dat de Beijeren niet onerkentelyk zyn:—

“Men spreekt als nog van Lolla Montes en van haren koninklyken slaaf. Het schynt werkelyk, dat de ex danseres een goede Minister is. De Beijeren beginnen haar hoe langer hoe meer genegen te worden en spreken van niets minder, dan om voor haar standbeelden opterigten. Wy zyn toch in eene eeuw, waar de zegpralen goedkoop zyn.

“Terwyl zy hare overwinning afwacht, vertelt men iets, dat hare vooringenomenheid tegen de Jezuiten kenmerkt. Het schynt dat in het paleis, hetwelk zy heeft laten bouwen, en waarin al de wonderen der wereld gevonden worden, de schoorsteen van haar kabinet op eene verschrikelyke wyze rookt. De architect en de werklieden wisten geen raad meer; alles, wat zy deden, was vruchteloos. De gunsteling des konings wordt toornig; de werklieden verontschuldigen zich met de onmogelykheid om het kwaad te verhelpen, waaop de edele Gravin zegt: *Welnu, daar niets U gelukt is, zet dan een Jezuit op het dok; gy weet dat deze lieden alles tot zich kunnen trekken.*

“Ondertusschen, ofschoon de gunsteling bykans algemeen als aanbeden wordt, zyn er ook menschen die haar haten; trouwens het kan niet missen; dit is zeer natuurlyk. Zie hier een nieuw staaltje er van:

“De koning van Beijeren, een hedendaagsche Pharao, had eenen droom, welke hem zeer in het hoofd maalde. Hy had namentlyk drie ratten in zynen droom gezien, eene zeer vette, eene zeer magere en eene blinde. Hy liet eene vrouw, die voor eene tooverheks doorging, by zich komen en ondervroeg haar hieromtrent. “Sire,” antwoordde zy, “de vette rat is uwe gunsteling, de magere is uw volk en de blinde is Uwe Majesteit zelve.”

“Men zegt niet of de koning tevreden was met deze uitlegging, maar wel dat hy het verdiend heeft: het is, volgens eene spreekwyze by de Bohemers, aan deuren gaan luisteren, waar men nooit iets dan kwaad van zich hoort spreken.”

In eene andere Courant vinden wy het volgende artikel:—

“Meer dan vyf maal honderd duitend malen heeft men gezegd: “alles hier beneden komt op het goed geluk aan. Dikwyls verandert de beker des genoegens in dien der bittere smarte, gelyk zulks vooral in het leven van de Hertogin de Laval-lière (*) het geval was. Ook gy ondervindt dit thans Lolla, gy, de meest gevleide dezer dagen!

“Het schynt dat de genegenheid van Koning Lodewyk van Beijeren eensklaps eenen hevigen schok heeft ondervonden.—Brieven uit Duitschland deelen ons mede dat deze gekroonde dichter den myrthen tak, welke hy zoo luidruchtiglyk op zyne pelgrimstogt naar Cythère (†) geplukt heeft, het spel der winden heeft prys gegeven. Doch laat ons zonder mythologische inkleeding spreken. De groote oogen zyner Spaansche schoone ontloksen hem geene zuchten meer.

“Lolla Montes echter blyft, gelyk dit eene aanbiddelyke schoone vrouw als zy

(*) De gewezen minnares van Lodewyk XIV., die door de Hertogin de Montspan verdrongen werd.

(†) De vroegere naam van het eiland Cengo in de Jonische Zee, naar hetwelk Venus den naam van Cythère of Cytheria bekwaam.

betaamt, steeds even fier en wil niet wachten, tot dat Z. M. haar den eenen of anderen morgen een vernederend afscheid toezendt. Men verzekert dat zy er ernstiglyk op bedacht is, om den Rhyn weder overtetrekken en zelfs naar Parys terug te keeren. En werkelyk Parys is de eenige plaats, die troost wegens het verlies van de liefde eens konings kan aanbieden.”

Keizer Nicolaas heeft onlangs in eigen persoon vonnis gesproken in een zeer opmerkelyk regtsgeding, waarvan de byzonderheden zyn als volgt:

Een zeer ryk Russisch generaal had by een Poolsch edelman aanzoek gedaan om de hand van deszelfs dochter en deszelfs toestemming verkregen. Den dag, waar op het huwelyk ingezegend zou worden, verscheen de generaal met een kapitein en twee luitenants, de eerste was in het kostuum van een Grieksch-Russisch priester, de beide anderen waren gekleed als eenvoudige geestelyken van diezelfde geloofs-belydenis.

Een paar jaren later was de liefde des generaals voor de dochter des Poolschen edelmans geweken en hy verdreef haar uit zyn huis. De vader leverde hierop eene klagt in tegen den generaal; maar de regtbank de bewyzen bekomen hebbende, dat er geen wettelyk huwelyk gesloten was geweest, ontzeide den Pool zynen eisch, met condemnatie in de kosten.

De Pool en zyne dochter bragten dit vonnis in revisie voor Keizer Nicolaas, en Z. M. deed oogenblikkelyk de volgende uitspraak:

“Gelet dat de verbindtenis van den generaal met de Poolse jonkvrouw door geen priester ingezegend is geweest, zoo bestaat er tusschen hen geen huwelyk; maar gelet dat de generaal die jonkvrouw schandelyk bedrogen heeft; zoo gelasten wy, dat al de goederen des generaals, ten voordeele der laatstgenoemde verbeurd verklaard zullen worden; dat de generaal in de geestelyke orde zal worden opgenomen en nimmer een huwelyk zal kunnen aangaan, alsmede, dat de kapitein en de beide luitenants opgenomen zullen worden als eenvoudige geestelyken, en dit levenslang, tegen de laagste bezoldigingen, zullen blyven.”

EEN ZEER LANG TUSSENBEDRYF. Een matroos, die de voorstelling van eene drama bywoonde, sloeg de oogen op zyn bill en las: “twintig jaren verlopen tusschen het eerste en tweede bedryf.” Zoodra de scherm viel nam onze man zynen hoed en vertrok, zeggende: “Het is dom om dusdanige stukken voortstellen. Hoeveel zyn er, die in het leven zullen zyn, wanneer het tweede bedryf zal voorgesteld worden.”

EEN NIEUW MIDDEL OM DE JONGENS IN DE SCHOOL TE HOUDEN. De schoolopzieners van Wiscasset (Massachusetts), hebben, om het scholfeshouden van de scholieren te verhinderen, het besluit genomen, om alle kinderen, die gedurende den schooltyd op straat zullen gevonden worden, op te laten pakken, daar zy het regt niet hebben om onder schooltyd te wandelen. In alle geval, zullen de genen, die gepakt worden ten minste eene naauwkeurige les over de vryheid ontvangen.

HONDENMOORD. Men zegt, dat gedurende veertien dagen, de laatste helft der maand July, de hondenmoorders in de straten van Nieuw York omtrent 400 honden hebben om het leven gebracht. De stad gebruikt hiertoe vier negers, die dagelyks \$ 2 verdienen. Het is werkelyk niet veel betaald.

Men moet achter den rugzyner vrienden niets zeggen, dan wat men hun persoonlyk kan zeggen. Wanneer men anders doet, dan is het hier en daar steenen in den weg leggen, waar de vriendschap over struikelt en den nek breekt.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 September 1847.

ALZOO de persoon van JOHANNA ELIZABETH GRAVAL, Weduwe DAVID ALLEN COLES, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den haar in eigendom aankomenden slaaf LOUIS MARTIS, oud 20 jaren, zoon van WILLEMINA GEERTRUIDA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary deses eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 September 1847.

ALZOO de persoon van MARIA MARGARITHA CAFIERO, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin MARIA SANTIAGO (alias) JULIETTE, oud 15 jaren, dochter van MARIA CELESTINA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary deses eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 September 1847.

ALZOO de persoon van BERNARDUS SMIT, woonachtig te Bonaire, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slavin PLANTINA THERESA, (alias) PLANTINA, oud 39 jaren, dochter van LUCRETIA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary deses eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Echte Havana Sigaren,

als:

Regalia by	kistjes van 100,
Cazadores „	„ „ 100,
Minerva „	„ „ 125,
Senadores „	„ „ 250,
Vegueros „	„ „ 250,
Norma „	„ „ 200,
Flor „	„ „ 250,

allen van Tabak van Vuelta Abajo, alsmede:

Dames halve Laarzen -- beste Cyder by kisten van 12 flesschen, enz. te koop by M. & H. C. HENRIQUEZ, Heere Straat, No. 40.

Curaçao den 10 September 1847.

ALL persons having accounts against the undersigned will please present them for settlements, and caution is hereby given to credit none in his name.

W. H. FREEMAN.
Curaçao September 2, 1847.